

Escolta en aquest vídeo la cançó popularitzada
"L'home de Cromanyó".

Era pel temps de la Prehistòria,
ara deu fer dos-cents mil anys,
va venir al món, inflat d'eufòria
un parent dels orangutans.
Dret amb les potes del darrere,
lluïnt slíps, fets de rissó,
volia conquerir la Terra:
era l'home de Cromanyó.

L'home de Cro, l'home de ma, l'home de nyó.

L'home de Cromanyó.

*L'home de Cromanyó no està fet de llautó ni de ferro colat.
Plom, plom, plom, plom, plom, plom, plom, plom.*

Portava una destrial de pedra
de vint-i-dos quilos i mig,
cacava l'ós i la pantera,
amb molt canquelo i ple de por
davant l'enorme diplodocus
semblava un nano petarrell,
i en començar de caure "cocos"
prou somiava amb un fusell.

L'home de Cro...

Tenia estones de poeta
i a voltes feia el saberut;
deia a la seva Marieta:
'Ets més bonica que un mamut!
Si vols venir a la meua casa,
hi veuràs pintures murals,
més bones que les d'en Picasso,
que ni en Dalí en pinta d'iguals".

L'home de Cro...

· Exull l'opció correcta:

- Quan passa la història de què parla la cançó?
- De qui era parent el protagonista de la història?
- Com caminava?
- De quin material era la seva destal?
- No li agradava caçar.
- Feia pintures murals.